

бити лојалан. Зато на сваки начин покушава или да разори увођење новог поретка доброг живота, или да приклони на ма какво попуштање телу. Уколико попустиш у једном, упадаш и у друго, а било с једним или другим, нећеш избећи да паднеш у грех и враћање на раније страсти. Попуштање телу ће те довести и до поуштања и према упражњавању обичаја овога света. Приближавање, пак, световним обичајима ће те довести и до попуштања телу. Један демон ће те предавати другоме, ни сам притом не одступајући, и удвојеним снагама ће те затим сваки пут увести у пад. Знајући ову не-

ље предајмо себе на ову смрт, на спасење, да би избегли погубну смрт.

Ово је свакако тешко и стога се овај пут и назива „тесан“ и пун невоља, али је уз њега нелажни Бог придодео обећање да он „води у Живот“ (Мт. 7, 14). Само безумници могу мали, блиски покој претпостављати удаљеном Царству, не знајући да је боље претрпети мучење у подвигу него имату успокојење у лажи земаљског царства и бити осуђен за лењост. Мудри жуде за смрћу, само да не потпадну под осуду да су ма које од својих дела испунили без трезвености. Не буди лењ када је у питању оно што ће ти до-

За Цркву није велики онај ко поседује умне или било какве друге способности, већ онај који је примио дар живота с благодарношћу и бива свестан да је све створено од Некога ко је Љубав. Тај Невидљиви и Несхватљиви је Онај који је све добрим учинио и наставља да све чини добрим. И када човек то увиди и нађе смирај, тада у себи сажима свеукупну тајну и постаје сарадник у тајни спасења читавог света.

архимандрит Василије Гондикакис

вољу, чврсто стој у ономе што си започео. На страни тела војеваће љубав према (овом) животу, а на страни света човекоугодништво. Супротстави им осећање истинског живота у огорчавању тела и дружење са правим људима у одбацивању светских обичаја. Тело ће почети да вене и душа да пати, наоружај се трпљењем. Одушевљавај се помишљу да је свакако смрт пред нама. Од попуштања телу и свету смрт падања у грех – смрт истинска и вечна. Тело и свет такође застрашују смрћу оних који иду против њихових захтева, али је та смрт привидна и без силе, само измаштана од демона да би нас застрашила. Бо-

нети живот и не либи се и да умреш за то.

Таквим помислима и отачким поукама укрепљујте своју одлучност да останете у новом, добром поретку живота, супротном од обичаја овога света и „не угађајте телу у похотама“ (Рим. 13, 14). Овим ћете избећи мучну ствар – ропство греху – и ускоро ћете доћи до „слободе... деце Божије“ (Рим. 8, 21), када, силом Божијом укрепљивани, већ несметано, без присиљавања, без нарочитих жртава, почнете да ходите у заповестима и наредбама Божијим, као што синови ходе у дому оца свога. Амин.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ПЕТА НЕДЕЉА ВЕЛИКОГ ПОСТА - ГЛУВНА

св. Марија Еџипћанка, прей. Варсануфије Ойштински

Мк. 10, 32 - 45, зч. 47; Лк. 7, 36 - 50, зч. 33.

Јевр. 9, 11 - 14, зч. 321, Гал. 3, 23 - 29 зч. 208.

свѣти Теофан Зашворник

У ПЕТУ НЕДЕЉУ ВЕЛИКОГ ПОСТА

(о два моћна начина помоћу којих је свѣта Марија Еџипћанка оишћала у борби и преовладала грех)

Данас се прославља света Марија Египатска, која је од велике грешнице постала велика праведница. Дакле, радујте се, грешници! Не само да су вам отворена врата покајања, већ вам је отворена и одаја славе. Погледајте ко је била Марија и каквом је постала и надахните се да храбро кренете њеним путем. Господ ју је призвао, она је устала и пошла. Пошавши, пак, није се више враћала назад. И све нас сада зове Господ: ко се није одазвао овом Његовом милостивом призивању? Скоро сви су се припремали, исповедали се и причестили Светим Тајнама, то јест чули позив и устали. Пођимо сада непоколебиво тим путем којим је пошла Марија, уставши од пада, да би достигли и оно што је она на крају достигла.

Света Марија је, покајавши се, све оставила и прешавши преко Јордана, тамо у пустињи, проводи суров живот, очистила се од страсти и спасила се. Ево образаца!

Припремите се да је подражавате.

Врло је могуће да нико од нас није давао обећање да ће чинити то исто, али сви треба да поступамо управо тако, уколико не гледамо на спољашњи начин деловања, него на дух и силу.

Удаливши се у пустињу, света Марија се одвојила од прелести света и тиме онемогућила сва искушења која он (свет) доноси. Након тога грех је могао да је прелести једино кроз тело. Али ни телу није било предаха у пустињи. Пост, спавање на земљи, жега и хладноћа су је потпуно исцрпљивали. И ево два моћна начина којима је она опстала у борби и преовладала грех: удаљавање од света и исцрпљивање тела.

Исцрпљивање тела је начин који је свима нама схватљив и на дохват руке. Смањи меру хране, назначи себи више напора и мање одмора и сна, уместо меке постеље изабери тврду, уместо топлога места – хладно, уместо разуданости – напрегнутост, уместо теле-

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

сних утеха – самоумртвљење и истрпећеш и истрошити своје тело и тиме заморити страсти које имају своје упориште у њој.

Али како да се удаљимо од света, ми који живимо у њему?

Свуда је потребно смирење, и трпљење, и неосуђивање других. Само се овим духовним средствима задобија мирно устројење душе, сразмерно томе, колико будемо тежили смирењу и дуготрпљењу, и неосуђивању других. Ако су они који су дозволили или преузели себи право да суде, налазили мане и грешке Самом Господу, извору сваке истине, називајући Га лажовом, Самарјанином и још горе од тога (Мт. 27:63; Јн. 8:48), онда какав ће он донети закључак у односу на обичне људе. Најбоље и најспасоносније за нас је да следимо заповести Апостола, који каже: „*Зашто не судише ништа пре времена док не дође Господ, Који ће и осветлити све што је сакривено у тами и објавити намере срца, и сада ће бити свакоме похвала од Бога*“ (1. Кор. 4,5).

Џреј. Амвросије Ојшински

Постоји удаљавање од света телом – то је удаљавање у пустињу. Али постоји удаљавање од света, не излазећи из света – удаљавање од њега начином живота. Прво није сасвим пригодно и немогу га сви приуштити, а друго је обавезно за све и сви треба да га испуњавају. И ево на шта нас је призивао свети Андреј у своме канону, када је саветовао да се удаљимо у пустињу добрим намерама. Дакле, одбаци обичаје света и свако твоје деловање и сваки корак чини на начин на који заповеда благи закон Јеванђеља и живећеш у свету као у пустињи. Ова ће добра правила бити као зид између тебе и света, од којег се свет неће видети. Он ће ти и даље бити пред очима, али неће бити у теби. Свет ће имати своје спорадичне промене, а ти – свој чин и свој поредак. Свет ће поћи у позориште, а ти у цркву; он ће плесати, а ти навали на метанија;

он ће ићи на корзо а ти у дому у самоћи; он у празнословљу и засмејавању а ти у тишини и хвалењу Бога; он у утехама, а ти у напорима; он у читању испразних романа, а ти у читању речи Божи-

је и дела светих отаца; он на баловима, а ти у разговорима са онима који имају исто настројење као и ти или са духовним оцем; он у рачуницама, а ти у самопожртвовању; они у страсним маштањима, а ти у богомислију. И тако, постави себи правила у свему и установи поредак живота, супротан обичајима света и бићеш у свету изван света, као у пустињи. Ни ти нећеш бити уочљив у свету, ни свет у теби. Бићеш у свету пустињак. Поставиш подражатељ свете Марије без удаљавања у пустињу.

Ако, како сам напоменуо, овоме додаш још и то да тело своје држиш у посту, делању, бдењу и уопште лишавању сваке утехе, усвојићеш оба начина којима је света Марија победила страсти и спасила се.

Укратко: бежи од телесних утеха и уведи поредак живота који је супротан обичајима света, односно заштити себе добрим правилима.

Учини ово и савладаћеш страсти и спасићеш се.

Јер, ево шта ћеш стећи, по учењу светог Исака, уколико овладаш овима двама начинима: покорност чула, трезвеност ума, кротост помисли, светли покрети мисли, жудња за делањем, узвишене и танане представе ума, сузе изван сваке мере, сећање на смрт, чиста целомудреност којој је страна свако маштање које искушава мисао, тајна знања која ум достиже уз помоћ речи Божијих, страх који одсеца лењост и нерад и утуљује сваку жељу, а на самом крају – слобода истинског човека, душевна радост и васкрсавање са Христом у Царству. Ето и спасења.

Уколико је неко немаран односно ова два начина, нека зна да не само да ће нанети себи штету, већ ће поколебати и сами темељ врлине. И како су ова делања, уколико их неко сачува и пребива у њима, почетак и темељ Божанског делања у души, врата и стаза ка Христу, тако уколико неко одступи и удаљи се од њих, доћи ће до њима супротних порока: угађања телу и телесног лутања, заправо хоћења по обичајима света, која отварају души ка свим гресима и свим страстима.

Повлађивати, пак, обичајима света, који су сви ништа друго до лутање телом, чинити уступке само овоме лутању, чуј докле ће те довести!

Неумесни и неочекивани скупови (настављам реч светог Исака Сирина) којима се приближавамо паду; метеж снажних осећања, побуђиваних чулом вида; брзо успаљивање које завлада телом;

незадрживе помисли, које стреме ка паду; хлађење љубави за дела Божија и потпуно напуштање правила новог живота; обнављање заборављених лоших дела и учења других која раније ниси ни знао. И страсти које су, Божијом благодаћу, већ биле умртвљене у души и искорењене заборављањем успомена које се чувају у уму, поново оживљавају и принуђују душу да их чини. Ето шта ће ти се десити уколико направиш оно прво попуштање, односно лутање тела по обичајима света и нетрпеливости у подношењу уздржаног пребивања у новом поретку живота. А шта се догађа од угађања телу, и нарочито од угађања стомаку, не може се ни набројати. Од тога настаје тежина у глави, велика отежалост у телу и ослабљеност у мишицама, напуштање молитвеног правила, лењост у чињењу метанија, помрачење и хладноћа срца, огрубелост ума и помисли, помрачење густом и непрозирном маглом која се простире по читавој души, силно унијење и досада при сваком делу Божијем, а такође и при читању неспособност да се осећа сладост речи Божијих, лутање мисли по читавом свету, нечиста привиђења која испуњавају душу и распаљују похоту, непрестано и неиздржљиво распаљивање по читавом телу, откуда настају и нове сладострасне помисли, са којима спајајући се, душа пада у нечасне страсти, спочетка у себи - слагањем, а потом и ван – на самом делу.

Ево горких плодова од лутања по обичајима света и сваковрсног успокојења тела! Зна ђаво да ко им се препусти, засигурно ће му